

OR LEISRAEL
ILUMINANDO HORIZONTES

R.Abraham Aramati | Director

www.Orleisrael.com

Parasha del Maan ~ Español y Fonética

Bendición antes de la lectura de Parashá Haman:

Que sea tu voluntad Hashem nuestro D-os, y D-os de nuestros padres, que Tu proveas sustento para todo tu pueblo, la casa de Israel, mi sustento y el sustento de todos los miembros de mi casa.

Con facilidad y no con dolor, con honor y no con vergüenza, en una manera permitida y no de una manera prohibida, para que así podamos realizar Tu servicio y estudiar Tu Torá. Así como Tu sustentaste a nuestros ante pasados con el maná , en el desierto en una tierra árida y desolada.

Shemot/Éxodo 16: 4-36 “Parashat Haman”

16:4 Y dijo el Eterno a Moisés: He aquí que haré llover sobre vosotros pan desde el cielo; y saldrá el pueblo y recogerá diariamente la porción de un día, para que Yo pruebe si anda en mi ley o no.

-Vayomer Adonay el-Moshe hineni mamtir lajem lejem min-hashamayim veyatsa ha'am velaktu dvar-yom beyomo lema'an anasenu hayelej betorati im-lo.

16:5 Y sucederá que en el día sexto, cuando preparen lo que van a traer, será el doble de lo que suelen recoger cada día.

-Vehayah bayom hashishi vehejinu et asher-yavi'u vehayah mishneh al asher-yilketu yom yom.

16:6 Y Moisés y Aarón dijeron a todos los hijos de Israel: A la tarde conoceréis que el Eterno es quien os sacó de la tierra de Egipto,

-Vayomer Moshe ve'Aharon el-kol-beney Yisra'el erev vidatem ki Adonay hotsi etjem me'erets Mitsrayim.

16:7 y por la mañana veréis la gloria del Eterno, porque El oye vuestras murmuraciones contra el Eterno; pues en cuanto a nosotros ¿qué somos para que os quejéis contra nosotros?

-Uvoker ure'item et-kevod Adonay beshom'o et-tlunoteyjem al-Adonay venajnu mah ki talinu aleynu.

16:8 Y dijo Moisés: (Esto sucederá) cuando a la tarde el Eterno os diere a comer carne, y por la mañana pan hasta hartaros, porque el Eterno ha oído vuestras quejas con que os quejáis contra El. Y ¿qué somos nosotros? Vuestras quejas no son contra nosotros, sino contra el Eterno.

-Vayomer Moshe betet Adonay lajem ba'erev basar le'ejol velejem baboker lisboa bishmoa Adonay et-tlunoteyjem asher-atem malinim alav venajnu mah lo-aleynu telunoteyjem ki al-Adonay.

16:9 Y dijo Moisés a Aarón: Di a toda la congregación de los hijos de Israel: “Acercaos a la presencia del Eterno, porque El ha oído vuestras quejas”.

-Vayomer Moshe el-Aharon emor el-kol-adat beney Yisra'el kirevu lifney Adonay ki shama et telunoteyjem.

16:10 Y sucedió que cuando hablaba Aarón a toda la congregación de los hijos de Israel, volvieron el rostro hacia el desierto; y he aquí que la gloria del Eterno apareció en una nube.

-Vayehi kedaber Aharon el-kol-adat beney Yisra'el vayifnu el-hamidbar vehineh kvod Adonay nir'ah be'anan.

16:11 Y el Eterno habló a Moisés diciendo:

-Vayedaber Adonay el-Moshe lemor.

16:12 Oí las quejas de los hijos de Israel; háblales diciendo: “A la caída de la tarde comeréis carne, y por la mañana os hartaréis de pan, y sabréis que Yo soy el Eterno, vuestro Dios”.

-Shamati et-telunot beney Yisra'el daber alehem lemor beyn ha'arba'im tojlu vasar uvaboker tisbe'u-lajem vidatem ki ani Adonay Eloheyjem.

16:13 Y sucedió que a la tarde subieron las codornices y cubrieron el campamento; por la mañana había una capa de rocío alrededor del campamento.

-Vayehi va'erev vata'al haslav vatejas et-hamajaneh uvaboker haytah shijvat hatal saviv lamajaneh.

16:14 Y cuando se evaporó la capa de rocío, he aquí sobre la faz del desierto una cosa fina, descubierta, fina como la escarcha, sobre la tierra.

-Vata'al shijvat hatal vehineh al-peney hamidbar dak mejuspas dak kakfor al-ha'arets.

16:15 Y vieron los hijos de Israel y se dijeron el uno al otro: ¿Qué es esto?, pues no sabían qué era. Entonces les dijo Moisés: Este es el pan que el Eterno os ha dado para comer.

-Vayir'u veney Yisra'el vayomeru ish el-ajiv man hu ki lo yad'u mah-hu vayomer Moshe alehem hu halejem asher natan Adonay lajem le'ojlah.

16:16 Esta es la cosa que ha ordenado el Eterno: Recoged de ello cada uno según lo que pueda comer, un ómer por cabeza conforme al número de vuestras personas; lo tomaréis cada uno para los que están en su tienda.

-Zeh hadavar asher tsivah Adonay liktu mimenu ish lefi ojlo omer lagulgolet mispar nafshoteyjem ish la'asher be'aholo tikaju.

16:17 Y lo hicieron así los hijos de Israel, y recogieron unos más, otros menos (conforme al número de las personas)

-Vaya'asu-jen beney Yisra'el vayilketu hamarbeh vehamam'it.

16:18 Y cuando lo midieron con el ómer nada tenía de más el que recogió mucho, y al que recogió poco nada le faltaba; cada uno había recogido según lo que podía comer.

-Vayamodu va'omer velo hedif hamarbeh vehamam'it lo hejsir ish lefi-ojlo lakatu.

16:19 Y Moisés les dijo: Nadie deje sobras de ello hasta la mañana.

-Vayomer Moshe alehem ish al-yoter mimenu ad-boker.

16:20 Y no escucharon a Moisés y algunos dejaron de ello hasta la mañana, y crió gusanos y hedió. Y se indignó contra ellos Moisés.

-Velo-sham'u el-Moshe vayotiru anashim mimenu ad-boker vayarum tola'im vayiv'ash vayiktsof alehem Moshe.

16:21 De esta manera lo recogían todas las mañanas, cada uno según lo que podía comer; mas en calentando el sol se derretía.

-Vayilketu oto baboker baboker ish kefi ojlo vejam hashemesh venamas.

16:22 Y sucedió que el día sexto recogieron doble cantidad de pan, dos ómer para cada persona. Entonces todos los príncipes de la congregación vinieron y se lo avisaron a Moisés.

-Vayehi bayom hashishi laktu lejem mishneh shney ha'omer la'ejad vayavo'u kol-nesi'ey ha'edah vayagidu le-Moshe.

16:23 Y el respondió: Esto es lo que ha dicho el Eterno: "Mañana es día de descanso, sábado santo consagrado al Eterno; lo que habéis de cocer, cocedlo, y lo que habéis de guisar, guisadlo; y todo lo que sobre ponedlo aparte para vosotros, guardándolo hasta mañana.

-Vayomer alehem hu asher diber Adonay Shabaton Shabat-kodesh l'Adonay majar et asher-tofu efu ve'et asher-tevashlu bashelu ve'et kol-ha'odef haniju lajem lemishmeret ad-haboker.

16:24 Y ellos lo pusieron aparte hasta la mañana como se lo había mandado Moisés, y no hedió ni hubo en ello gusano.

-Vayaniju oto ad-haboker ka'asher tsivah Moshe velo hiv'ish verimah lo hayetah-bo.

16:25 Dijo entonces Moisés: Comedlo hoy, porque hoy es sábado para el Eterno; hoy no lo hallaréis en el campo.

-Vayomer Moshe ijluhu hayom ki-Shabat hayom l'Adonay hayom lo timtsa'uhu basadeh.

16:26 Seis días lo recogeréis, mas en el séptimo día, que es sábado, no lo habrá en él.

-Sheshet yamim tilketuhu uvayom hashvi'i Shabat lo yiheyeh-bo.

16:27 Pero aconteció en el día séptimo que salieron algunos del pueblo para recogerlo y no lo hallaron.

-Vayehi bayom hashvi'i yats'u min-ha'am lilkot velo matsa'u.

16:28 Dijo pues el Eterno a Moisés: ¿Hasta cuándo rehusaréis guardar mis mandamientos y mis leyes?

-Vayomer Adonay el-Moshe ad-anah me'antem lishmor mitsvotay vetorotay.

16:29 He aquí que el Eterno os ha dado el sábado; por tanto en el sexto día os da el pan de dos días. Estése cada hombre en su estancia; no salga nadie de su lugar en el día séptimo.

-Re'u ki-Adonay natan lajem haShabat al-ken hu noten lajem bayom hashishi lejem yomayim shvu ish tajtav al-yetse ish mimekomo bayom hashvi'i.

16:30 Y holgó el pueblo en el día séptimo.

-Vayishbetu ha'am bayom hashvi'i.

16:31 Y la casa de Israel lo nombró man (maná); y era como simiente de cilantro, blanca; y su sabor era como de buñuelo con miel.

-Vayikre'u veyt-Yisra'el et-shmo man vehu kezera gad lavan vetamo ketsapijit bidvash.

16:32 Y dijo Moisés: Esto es lo que ha ordenado el Eterno: Llenad un ómer de él y guárdese para vuestras generaciones venideras, a fin de que vean el pan que os di a comer en el desierto, cuando os saqué de la tierra de Egipto.

-Vayomer Moshe zeh hadavar asher tsivah Adonay melo ha'omer mimenu lemishmeret ledoroteyjem lema'an yir'u et-halejem asher he'ejalti etjem bamidbar behotsi'i etjem me'erets Mitsrayim.

16:33 Y dijo Moisés a Aarón: Toma una vasija y pon en ella el contenido de un de maná, y ponlo delante del Eterno a fin de guardarlo para vuestras generaciones venideras.

-Vayomer Moshe el-Aharon kaj tsintsenet ajat veten-shamah melo-ha'omer man vehanaj oto lifney Adonay lemishmeret ledoroteyjem.

16:34 Y Aarón lo puso delante del Testimonio para guardarlo, así como el Eterno lo ordenó a Moisés.

-Ka'asher tsivah Adonay el-Moshe vayanijehu Aharon lifney ha'edut lemishmaret.

16:35 Y los hijos de Israel comieron el maná cuarenta años, hasta que llegaron a tierra habitada; el maná comieron hasta que entraron en los confines de la tierra de Canaán.

-Uveney Yisra'el ajlu et-haman arba'im shanah ad-bo'am el-erets noshavet et-haman ajlu ad-bo'am el-ketseh erets Kena'an.

16:36 El ómer es la décima parte de la efá.

-Veha'omer asirit ha'efah hu.

Parasha del Maan ~ Hebreo y Targum

חכמינו ז"ל אמרו: כל מי שיאמר פרשת המן בכל יום לא תחסר לו פרנסה. ולפני אמירת הפרשה אומרים את יהי רצון. ומותר לומר פרשת המן אפילו בשבת, אלא שאת התפלות על הפרנסה לא יאמר בשבת.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בכזיז בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזננת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

ואמר יי למשה הא אנא מחית לבן לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנפנו תיחבון באריתי אם לא:

ויחי ביומא שתיתאח ויתקנון ית דיתון ויחי על חד תרין על דילקטון יום יום:

ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק יתבון מארעא דמצרים:

ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי פד שמיע (קדמוהי) ית תרעמוותבון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא:

ואמר משה בדיתון יי לבן ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למספע בדשמיעון קדם יי ית תרעמוותבון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמוותבון אלהן על מימרא דיי:

ואמר משה לאהרן אמר לכל בנשאתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמיעון קדמוהי ית תרעמוותבון:

ותוה פד מליל אהרן עם כל בנשאתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא:

ומליל יי עם משה למימר:

שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמיא תיכלין בסרא ובצפרא תשבעון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון:

ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנפנו הילך בתורתי אם לא:

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום:

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים:

ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו:

ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יי:

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את תלנתיכם:

ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן:

וידבר יי אל משה לאמר:

שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם:

וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשָּׁלֹחַ וַתָּכֶם אֶת הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הָיְתָה
שֹׁכֶבֶת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה:

וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֹּל וַהֲנִה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחֲסָפִים דֶּק
בַּכֶּפֶר עַל הָאָרֶץ:

וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן
יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָה:

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לָקֶטְוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֶר
לִגְלַגְלֹת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאַהֲלוֹ תִקְחוּ:

וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וַהֲמִמְעִיטוּ:
וַיִּמְדּוּ בַעֲמֹר וְלֹא הִעֲדִיף הַמֶּרְבֶּה וַהֲמִמְעִיט לֹא הִחֲסִיר
אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לָקֶטְוּ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקָר:

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֶּקָר וַיֵּרֶם
תּוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

וַיִּלְקְטוּ אוֹתוֹ בַּבֶּקָר בַּבֶּקָר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ
וַנָּמֹם:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לָקֶטְוּ לֶחֶם מִשָּׁנָה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד
וַיִּבְאוּ כָּל נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שֶׁבֶתוֹן שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לִי
מִחֵר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת
כָּל הָעֵדָף הַנִּיחֹו לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקָר:

וַיִּנְיחוּ אוֹתוֹ עַד הַבֶּקָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ
וּרְמָה לֹא הָיְתָה בּוֹ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא
תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה:

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבֶת לֹא יִהְיֶה בּוֹ:

וַהֲנִי בְרִמְשָׁא וּסְלִיקַת סְלִי וְחֶפֶת יֵת
מִשְׁרִיתָא וּבְצִפְרָא תֹות נְחֶתת טֵלָא סְחֹור
סְחֹור לְמִשְׁרִיתָא:

וּסְלִיקַת נְחֶתת טֵלָא וְהָא עַל אִפִּי מִדְּבָרָא
דְּעֵדֶק מִקְלָף דְּעֵדֶק כְּגִיר כְּגִלְדָא עַל אֶרְעָא:

וַחֲזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבֹּר לְאַחֲוֵהִי מִנָּא
הוּא אָרִי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה
לְהוֹן הוּא לְחֵמָא דִּיהִב יְיָ לְכוֹן לְמִיכֹל:

דִּין פִּתְנָמָא דִּי פִקִּיד יְיָ לָקֶטְוּ מִנִּיהִי גִבֹּר
לְפִימָא מִיכְלִיָּה עֹמֶרָא לִגְלַגְלֹתָא מִנִּין
נַפְשִׁיתִיכוֹן גִּבֹּר לְדִי כְּמִשְׁכְּנִיָּה תִסְבּוֹן:

וַעֲבִדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַלְקְטוּ דְּאִסְגִּי וְדִאֲזֹעֵר:
וְכָלוּ בַּעֲמָרָא וְלֹא אוֹתֵר דְּאִסְגִּי וְדִאֲזֹעֵר לֹא
חֲסִיר גִּבֹּר לְפִימָא מִיכְלִיָּה לָקֶטְוּ:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אֲנִשׁ לֹא יִשְׂאֵר מִנִּיהִי עַד
צִפְרָא:

וְלֹא קִבִּילוּ מִן מֹשֶׁה וַאֲשָׁאֲרוּ גִבְרִיא מִנִּיהִי
עַד צִפְרָא וּרְחֵשׁ רִיחָשָׁא וּסְרִי וּרְגִזוּ עֲלֵיהוֹן
מֹשֶׁה:

וַלְקְטוּ יִתִּיָּה בְּצִפְרָא בְּצִפְרָא גִבֹּר לְפִימָא מִיכְלִיָּה
וְכֵה דְּמִשְׁתָּאֵר מִנִּיהִי עַל אִפִּי חִקְלָא כִּד
חֵמָא עֲלוֹהִי שְׁמִשָּׁא פֶשֶׁר:

וַהֲנִי כְּיוֹמָא שְׁתִּיאֲתָאָה לָקֶטְוּ לְחֵמָא עַל חֵד
תְּרִין תְּרִין עֹמֶרִין לְחֵד וְאֵתוּ כָּל רַבְרָבִי
כְּנִשְׁתָּא וַחֲוִיאוּ לְמֹשֶׁה:

וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מִלִּיל יְיָ שֶׁבֶתָא שֶׁבֶת
קֹדֶשָׁא קֹדֶם יְיָ מִחֵר יֵת דִּי אֲתִינוּ עֲתִידִין
לְמִפָּא אִפּוֹ וְיֵת דִּי אֲתִינוּ עֲתִידִין לְבִשְׁלָא
בִּשְׁלִילוֹ וְיֵת כָּל מוֹתָרָא אֲצִנְעוּ לְכוֹן לְמִפְּרֵת
עַד צִפְרָא:

וַאֲצִנְעוּ יִתִּיָּה עַד צִפְרָא כְּמָא דְּפִקִּיד מֹשֶׁה
וְלֹא סְרִי וּרִיחָשָׁא לֹא הָנִיָּה בֵּיהִ:

וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכָלוּהִי יוֹמָא דִּין אָרִי שֶׁבֶתָא
יוֹמָא דִּין קֹדֶם יְיָ יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחֲנִיָּה
בְּחִקְלָא:

שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְנִיָּה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעִיָּה
שֶׁבֶתָא לֹא יִהְיֶה בֵּיהִ:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן הָעֵם לְלֶקֶט וְלֹא מִצָּאוּ:

וַהֲרֹה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עָמָא לְמִלְקֵט וְלֹא אִשְׁבָּחוּ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה עַד אָנֹכָה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי:

וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימָתִי אֲתוֹן מְסַרְבִּין לְמַטֵּר פְּקוּדֵי וְאוֹרִיתִי:

רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשְּׁבֶת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יּוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמּוֹקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

חֲזוּ אַרִי יְיָ יִהְיֶה לָבוֹן שְׁבֶתָא עַל כֵּן הוּא יִהְיֶה לָבוֹן בַּיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לָחֶם תֵּרִין יּוֹמִין תִּיבּוּ אֲנִשׁ תַּחֲתוֹתֵי לֹא יִפּוֹק אֲנִשׁ מֵאַתְרֵיהּ בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וְנַחוּ עָמָא בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֹרַע גֶּד לָבֶן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ:

וַקְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת שְׁמִיהּ מִן וְהוּא כְּכַר זֹרַע גֶּדָא חֹר וְטַעְמִיהּ כְּאַסְקְרִימֹן בְּדָבָשׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלֹּא הָעֵמָר מִמּוֹנוֹ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלָּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֱהֲרֹן קַח צִנְצָנֶת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מִלֹּא הָעֵמָר מִן וְהֵנֵחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה דִּין פִּתְנָמָא דִּי פְקִיד יְיָ מְלִי עֲמָרָא מְנִיָּה לְמַטְרָא לְדִרְיֹכּוֹן בְּדִיל דִּיחֲזוֹן יֵת לְחֵמָא דִּי אוֹכְלִית יִתְכּוֹן בַּמִּדְבָּרָא בְּאַפְקוּתֵי יִתְכּוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן כִּב צְלוֹחִית קִדָּא וְהִב תִּפּוֹן מְלִי עֲמָרָא מִן וְאַצְנַע יִתִּיָּה קִדָּם יְיָ לְמַטְרָא לְדִרְיֹכּוֹן:

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֵל מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת:

כְּמָא דִּי פְקִיד יְיָ לְמֹשֶׁה וְאַצְנַעִיהּ אֱהֲרֹן קִדָּם סְהוּדָא לְמַטְרָא:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַפֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֵל אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת הַפֶּן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֵל קֶצֶה אֶרֶץ כְּנָעַן:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יֵת מִנָּא אַרְבַּעִין שָׁנִין עַד דְּמִיתִּיהוּן לְאַרְעָא יִתְבָּתָא יֵת מִנָּא אָכְלוּ עַד דְּאִתּוּ לְסִיפֵי אֶרְעָא דְּכְנָעַן:

וְהָעֵמָר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא:

וְעֲמָרָא חַד מִן עֲפָרָא בְּתַלְתְּ סֵאִין הוּא:

אֶתָּה הוּא יְיָ לְכַדֵּךְ אֶתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וּשְׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ תִּימִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֶתָּה מַחֲיָה אֶת כָּלָם וְאֶתָּה הוּא שְׁעֲשִׂיתָ נַפְסִים וְנַפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בַּמִּדְבָּר הִמַּטְרָתָ לָחֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מִיָּם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם שְׁמִלּוֹתָם לֹא כָלָתָה מַעְלִיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנֵנוּ וְתַפְרִנְסֵנוּ וְתַכְלִלְכֵּלְנוּ וְתַסְפִּיק לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ וְצָרְכֵי עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְּרוֹבִּים בְּמִלּוֹי וּבְרוּחַ כְּלִי טוֹרָה וְעַמֶּל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ תִּנְקִיָּה וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי כְּשֶׁר וְדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּכִין לִי וּלְאַנְשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחְיֵינוּ דִּי מַחְסוֹרֵנוּ וְלְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה מַשְׁעוּתֵינוּ דִּי סְפוּקֵנוּ וְלְכָל עֶצֶם מַעֲצָמֵינוּ דִּי מַחֲיֵנוּ מִיָּדְךָ הַטּוֹבָה וְהַרְחֵבָה וְלֹא כְּמַעֲוֵט מִפְּעֻלֵּינוּ וְקוֹצֵר חֲסִידֵינוּ וּמְזַעֵר גְּמוּלוֹתֵינוּ וַיְהִיו מְזוּנוֹתֵי וּמְזוּנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְזֹרְעֵי וְזֹרַע וְרֹעֵי מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַד כְּשֶׁר וְדָם: